ΜΟΥΣΙΚΗ

κατά τη γνώμη μου

του ΦΟΙΒΟΥ ΑΝΩΓΕΙΑΝΑΚΗ

«Σοβαρή» και μη σοβαρή μουσική

Το συγκρότημα Παϊγουάκετ

Η «Κρατική» με τον Τρικολίδη

Μετά το αξέχαστο «Συγκρότημα Ναζ», ένα άλλο βρετανικό σύνολο, αυτή τη φορά το «Φολκλορικό συγκρότημα Παιγουάκετ» ανατάραξε τα «στάσιμα και λιμναία ύδατα» της μουσικής μας ζωής. Φολκλορικο συγκρότημα. ναι. Και μάλιστα με **σύγχρονα** (μαζί και παλια) μουσικά όργανα

Το ακροατηριο χρειάστηκε κατοιο χρονο εως οτου προσαρμοστεί σε μια ατμοσφαιρα τοσο διαφορετική, τόσο «ανάρμοστη» για μια «σοβαρή» σάλα οπως το «Παλλας», οπου δίνονται «σοβαρες» συναυλιες, με «σοβαρα» προγράμματα (παρενθεση μεταξι μας φυσικα Πρόκειται για το ακροατηριο των συμφωνικων της Δευτερας, αυτο που χειροκροτούσε εξαλλα τα δεκαδες φάλτσα και τοις όποιους αταλαντους μαέστρους, με το αλλοθι, βεβαια της ετικέτας Μπετοβεν, Τσαικόφσκι, Μπραμς κλπ)

Πώς να χειροκροτήσει λοιπόν ένα σοβαρό ακροατήριο πέντε απλούς «παιχνιατορους» με μπλουτζιν, χωρίς πούλιες και στολιδια, Πέντε μουσικους που παίζουν και τραγουδούν, ενώ παράλληλα κινούνται, πηγαινοέρχονται μιλούν και χορεύουν, Πολύ περισσότερο μάλιστα όταν αυτο που προσφερουν δεν είναι παρά απλές μελωδίες.

Πολύ γρηγορα όμως, οι ταπεινές αυτές «λαικες» μελωδίες λειτούργησαν ως καταλύτης, για να παρασύρουν τον εναι επειτα από τον άλλον. ολόκληρο το ακροατήριο Επώνυμες ή ανώνυμες, από όλο τον κόσμο. από το Μεσαίωνα και την Αναγέννηση, τους νεότερους χρόνους έως τις μέρες μας, μπαλάντες , μελωδίες πσπ. χριστουγεννιατικα ή σατιρικά τραγούδια, της μοναξιάς ή της αγάπης, ένα συναρπαστικό ηχητικό πανόραμα κυρίευσε εξ εφόδου μικρούς και μεγάλους, σπουδαγμένους ή όχι μουσικους, όλους Υπενθυμίζοντάς μας ότι οι ριζες της παγκόσμιας **έντεχνης** μουσικής — μερικοι επιμένουν να την αποκαλούν «η σοβαρή» μουσική — βρίσκονται σε αυτές τις λαικές μελωδίες, σε αυτή την ταπεινή δημιουργία του ανθρώπου

Κι ειναι κρίμα γιατί δεν είδαμε στη συναυλία παρά έναν ή δυο από τους συνθέτες μας Πόσο θα είχαν αληθεια να ωφεληθούν από τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζει το συγκρότημα «Παϊγουάκετ» κάθε μελωδία του προγράμτος. Την ευαισθησία τους, όχι ο στη γενική επιλογή, αλλά σειρά που τους δίνουν στο τράγραμμα. Την ευαισθησία ακόμα στην εκλογή των οργάνων (παραδοσιακά και νεότερα) και την «αρμονική» τους επένδυση σύμφωνα με το ύφος τους (εποχή δημιουργίας, χώρος, αρχικά λαικά όργανα, μονοφωνική ή πολυφωνική τεχνική κ.ά) Μια συναυλια ακριβό μάθημα και μαζι μουσική πανδαισία («Παλλάς» 5 11.87).

Λιγες μέρες αργότερα προσγειωθήκαμε στα καθ' ημάς. «Παλλάς», Συμφωνική της Δευτέρας, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, Μαέστρος Κάρολος Τρικολίδης και δυο σολίστες Βαρβάρα Τρικολίδη - τραγούδι και Δημήτρης Σγούρος - πιάνο Ενδιαφερον πρόγραμμα, τόσο για όσους λαχταρούν κάτι άλλο, πέρα από τις τετριμμένες εκτελέσεις των κλασικορομαντικών, όσο και για το πλατύ κοινό. Η «Τετάρτη» του Μάλερ για τους πρώτους και το Κοντσέρτο αρ 2 για πιάνο του Σοπέν για τους δεύτερους, με τον Σγούρο στο πιάνο, το μουσικό είδωλο της κοσμικής και μη Αθήνας.

Ο μαέστρος Τρικολίδης μπορεί να μην κατάφερε να αποσπασει από τους μουσικούς μας ό,τι φιλοδοξούσε για τη συναυλία του στην Αθήνα. Το πέρασμά του ωστόσο από το πόντιουμ της «Κρατικής» κάθε άλλο παρά αδιάφορο ήταν. Η εκτέλεση του Μάλερ πάντως μόνο ως προσπαθεια, γενναία προσπάθεια, αν θέλετε, μπορεί να χαρακτηριστεί. Με μια άλλη ορχήστρα — κι αυτό ήταν φανερό θα ειχε πολύ καλύτερα αποτελέσματα Η εκτελεση με την «Κρατικη» υπογράμμισε αλόμα μια φορά τις αδυναμίες της Η σκληρότητα και η ελλειμη τραγουδιού στα πνευστά, η ανομοιογένεια και η τονική αστάθεια στα έγχορδα (υψηλή περιοχή), η έλλειψη, γενικά, εκφραστικής ευκαμψίας αφαίρεσαν από τη συμφωνία του Μάλερ την ανάσα, την αναπνοή της. Ευτυχώς, λίγες στιγμές στο τέλος του πρώτου μέρους και φράσεις στο πόκο αντάτζιο, μας έδωσαν αν όχι τίποτα άλλο, τις προθέσεις τοι μαέστρου

Η σολίστα Βαρβάρα Τρικολίδη, «βαριά» ως φωνή και με ελαττωματική άρθρωση (ακούγαμε μόνο φωνηεντα) ήταν έξω από το ύφος της ποίησης που τραγούδησε.

Με επιθετικούς (νευρικούς) τονισμούς, δίπλα σε μαλακές, ωραίες φράσεις το κοντσέρτο του Σοπέν, από τον Δημήτρη Σγούρο («Παλλάς» 9.11.87).

Υ.Σ. Στο προηγούμενο σημείωμα («Α», 6.11 87) εκτός από τα αλλα λάθη η λέξη κουαρτέτο μεταμορφώθηκε στο τυπογραφείο, τρεις φορές, σε **κονισέρτο.** Επίσης στο πρόγραμμα της συμφωνικής (9.11 87) έκαναν πάλι την εμφάνισή τους τα τυπογραφικά λάθη. Έλεος κύριοι υπεύθυνοι.